

S E L E C T Æ
EX
U N I V E R S A
P H I L O S O P H I A
T H E S E S E T A N T I T H E S E S

Q U A S
A U S P I C E
D E O

F O N T E V E R I T A T I S ,
P A T R O C I N A N T I E U S

D I V I S P H I L O S O P H I A E
T U T E L A R I B U S ,

P R A E S I D E

P. J O A N N E S C H W A B , S. J.

A A . L L . E T P H I L O S O P H I A E M A G I S T R O ,
E J U S D E M Q U E I N A L M A E L E C T O R A L I
E T A N T I Q U I S S I M A U N I V E R S I T A T E
H E I D E L B E R G E N S I , P R O F E S S O R .

P U B L . O R D I N .

P R O P U G N A B I T

P r e n o b i l i s , O r n a t u s a c P e r e r u d i t u s D o m i n u s
D . F R A N C . J O S E P H . D E S T E N G E L ,

M a n n h e i m e n s i s ,

E q u e s t r i s E c c l e s i æ W i m p i n e n s i s i n v a l l e , n e c n o n i n f i g n i s C o l -
l e g i a t æ S i t t a r d e n s i s C a n o n i c u s , P h i l o s o p h i a e B a c c a l . u t r i u s q u e
P h y s i c e s , E t h i c e s a c M a t h e s e o s A u d i t o r , S . C . C .

H E I D E L B E R G A E I N A U L A A C A D E M I C A

D I E M A J I M D C C L X X .

H o r i s a b o d a v a a d d e c i m a m c o n f u e t i s .

T y p i s J o . J a c . H ä n e r , T y p o g r . A u l i c o - A c a d e m i c i .

33338

PHI

Non mor
ARIST
sique Lo
en nos
gitandi
dom su
igit, fi
a falsis
m' inge
us, in q
radi cum
re scienc

PHILOSOPHIA, non Stoica, nec Platonicæ, aut Epicurea, & Aristotelica; sed quæcunque ab his sectis recte dicta sunt, quæ docent Justitiam cum pia scientia, hoc totum selectum.

CLEM. ALEX. Strom. I.

In ter
ramus
secund
per P
decurj

II. Terr
pliation
que u

Hic m
quas a
jam in
u. Nun
tius Philo
partitionum

PHILOSOPHIA MENTIS.

Non moramur splendida nomina, quibus ARISTOTELES, TULLIUS, SENECA aliique Logicam magnifice exornant. Eandem nos clavem scientiarum ac artem recte cogitandi & disputandi dicimus, cuius objectum sunt operationes mentis, quas ipsa dirigit, finis vero est, solida ab inanibus, vera a falsis discernere, & tenella adolescentum ingenia comparare ad sublimiores scientias, in quibus constat, vix quempiam progredi cum fructu ac dignitate posse, qui in hoc sciendi tirocinio hæsitaverit. Igitur sit

I. In terminorum catalogo præcipue consideramus & exponimus concretum, primæ & secundæ intentionis, eosque omnes, quorum per Philosophiæ aliarumque disciplinarum decursum frequentior usus reddit.

II. Terminorum affectiones sunt status, ampliatio, restrictio, diminutio, alienatio, & quæ una est ad instar omnium, suppositio *).

* 2

III.

*) Hic multæ lites, plures tricæ circa vocabulorum notiones, quas accumulant minutiarum Dialetticarum rabulistæ & ipso jam in Philosophiæ limine aures tironum misere obtundunt. Nunquid non multo digniora & jucundiora in amœnissimo Philosophiæ viridario occurrunt, in quibus & acui ingenia titonum & occupari majori cum fructu ac dignitate possent?

III. Regulæ vulgares suppositionum, oppositorum & hermeniæ subsistunt.

IV. Judicium est opus intellectus, non voluntatis, quidquid in idea clara & distincta
CARTESII de hoc reuceat.

V. Judiciorum errores, errorum fontes & media eosdem corrigendi assignabit D. Defendens.

VI. Regula generalis syllogismorum categoricorum est, ut una præmissa contineat, altera ostendat contineri conclusionem: ad sophismata tamen & Paralogismos discernendos serviant septem Regulæ communes.

VII. Speciales leges pro syllogismo hypothetico, mixto, causali &c. assignamus & defendimus.

VIII. Methodum syllogisticam in disputando socraticæ præhabendam asserimus *).

IX. Datur scientia eaque de novo acquisita, quæ non sit mera reminiscencia.

X.

*) Quanquam tam truces ac tetri non sumus, ut cultioris sæculi nostri bono gustui in omnibus refragemur, formam Socraticam subin adhibendam & ipsi censemus, præsertim in iis, ubi de definitionibus, divisionibus, neque de rebus admodum controversis agitur,

X. *Evidentia, sensus communis & intimus sunt criteria veri metaphysice certi.*

XI. *Fieri non potest, ut stante ineluctabili relatione sensuum nulla prorsus sint aut fuerint corpora: circa existentiam tamen corporum determinatorum habetur certitudo tantum physica.*

XII. *Authoritas humana in gradu supremo parit certitudinem saltem physicæ supparrem, in gradu medio moralem simpliciter, in infimo moralem qualemcumque, seu potius præsumptionem veritatis.*

Reflexio Critica.

Prodit hodie LOGICA se ipsa cultior, atque ab inutilium quæstionum farragine emendata. Quare nobis omnino sorbet illud vulgus Philosophorum eruditionis incuriosum & unice peritum rixandi, qui nonnisi tricas inutiles venantur, magnumque momentum in eo ponunt, ut propositiones dictis, modis & nodis misere involvant ad terrorem adolescentum & infamiam Logicæ scholasticæ. Sane fructum alium ex immensa illa ac prope formidabili obiectiuncularum levissimarum mole non referunt boni adolescentes, nisi ut aliqua cum periculo cerebri addiscant, quorum deinceps memoria nulla redibit nisi forte ad risum, & indignationem. Discriben itaque inter solidas difficultates & meras tricas facimus, has rescindimus, illas ad acuenda ingenia reservamus.

PHILOSOPHIA ENTIS.

Ex Logicæ vepretis ad Philosophiam Entis five Metaphysicam recto ordine progredimur, quæ non jam spinis horrida, sed excisa illa quæstionum Arabicarum silva, a viris rerum philosophicarum peritissimis tam sedula felicique opera exulta fuit, ut deterso illo squalore, pulvere ac situ novum splendorem ac faciem indueret. Est autem scientia rerum immaterialium, quæ in **ONTOLOGIA** de ente, ejusque attributis, in **PSYCHOLOGIA** de Anima, in **THEOLOGIA NATURALI** de Deo solide ac copiose disputat. Quid vero de veterum speculationum farragine omissum, quid emendatum, sincere ac candide sequenti mox schemate exhibemus.

I. *Præter possibilitatem extrinsecam datur etiam intrinseca.*

II. *Causæ creatæ non sunt precariæ, quarum occasione solus Deus omnia ac singula agit, sed iis competit vera vis activa *).*

III. *Ex duabus contradictoriis de futuro contingente una jam nunc est determinate vera, altera falsa, etiam præscindendo a decreto vel præscientia Dei.*

IV.

*) An dicendum forte, Deum delectari hominibus decipiens, atque oculis nostris facum facere, ut **R O S C I U S** quidam in scena, qui pupas, iunculas aut pigmæos ligneos movet, versat, gyrat ope fili ferrei, vel chordarum gesticulationes ceteras mirabiles in capite, brachiis, pedibus?

Met
que fa
superj
v. Ani
fætui
partiu
tiones
VI. Ani
VII. E
taphy
hujus
VIII. E
libert
politia
IX. Pra
liberta
X. Adm
ma c
rum
lite
XI. Sy
cum
trar
effec
apte
tueme
XII. E

*) Quo
de velint,
**) Nun
zepido, in

- IV. Metempsycho^sis Pythagorica fabula est,
quæ forte apud extremos Indos ad ridiculas
superstitiones adhuc servit.
- V. Animæ humanæ creantur a solo Deo &
fœtui infunduntur, quando datur organica
partium dispositio saltem ad aliquas opera-
tiones vitales sufficiens *).
- VI. Anima est substantia simplex ac spiritualis.
- VII. Ejus immortalitas argumentis tum Me-
taphysicis tum moralibus contra incredulos
hujus sœculi solide probatur.
- VIII. Etiam in statu naturæ lapsæ est libera
libertate indifferentæ ad actus non tantum
politicos, sed etiam bonos aut malos.
- IX. Prædeterminatio physica non videtur cum
libertate hac posse bene componi.
- X. Admirabile omnino est commercium ani-
mæ cum corpore, quod per systema causa-
rum occasionalium aut harmoniæ præstabili-
litæ explicari nequit.
- XI. Systema limitatum P. TOURNEMINE,
cum nihil admittat sanæ Philosophiae con-
trarium, sensui intimo scite concordet, &
effectus ex hoc commercio nasci solitos satis
apte digerat & explicet, admittimus ac
tuemur.
- XII. Bruta non sunt mera automata **).

*) Quo id tempore contingat, nesciunt omnes, si candidi
esse velint, neque nos hariolando detegemus.

**) Nunquid irascimur aurigæ, qui fuste trinodi in tertum
impacto, infelix C A R T E S I I automaton adigit ad cursu?

XIII. Quod attinet ad animam Brutorum,
sentimus cum Recentioribus.

XIV. Existentia Dei demonstrari potest a po-
steriore etiam permisso atheis aliquo proces-
su in infinitum.

XV. Deus est providus, omnia & singula sua-
viter gubernat, immediate influit in omnes
actiones creaturarum, quin tamen causa pec-
cati dici possit.

Reflexio Critica.

ONTOLOGIA tradit notiones rerum genera-
les, quarum notitia maxime necessaria est. PSY-
CHOLOGIA de anima tractat, quid autem Philo-
sopho magis dignum, quam animo ipsam animam
contemplari? THEOLOGIA NATURALIS
de Deo differit, & tironem Philosophum adver-
sus Atheistarum molimina munit. Mirari proin
satis non possum, quod quidam male critici Meta-
physicam ad steriles, obscuras, & ignobiles artes
abjiciant, eam ceu lexicon philosophicum, filvam
spinosarum quaestionum, subtilitatum & alterca-
tionum jocis illiberalibus ac dicteriis proscindant,
adeo, ut vel ipsum Metaphysicæ nomen in convi-
cium prope jam abierit. Fateor, quid enim juvat
in tanta recte philosophantium luce porro dissimu-
lare, veteres olim in famosa illa universalium fil-
va entia rationis nimis operose indagasse. At vero
siquid in hoc genere peccatum est, non id pul-
cherrimæ scientiæ vitium, sed quorundam Arabice
disputandi pruritus erat. Metaphysica hodie velut
arbor castigata pulchrius ac nitidius frondet.

PHILOSOPHIA SENSUUM.

PHYSICA scientia naturæ corporeæ est, quæ, si unquam eruditissimorum viorum solertia ac ingenio exculta floruit, nostra præsertim ætate in scholis ac lycæis non ignobilem locum obtinet & favore summorum Principum mirifice excolitur. Miscet autem **P**HYSICA utile dulci. Perficit artes etiam mechanicas, siquidem in sola effectus naturalis sterili contemplatione non sifit. Inservit usibus œconomicis, dirigit navigationes, excolit agriculturam, arti medicæ principia suggerit, ipsa naturæ viscera experientia præcipue duce & ratione magistra scrutatur, atque ad limites saltem humani ingenii solertissime investigat. Partitur autem in generalem & specialem, ex vastissimo illius ambitu hæc pauca damus:

- I. *Prima principia materialia corporum insensibilia sunt atomi, quas ponimus insestiles. Corpuscula elementaria sub mole sensibili jam constituta sunt materia sensibilis corporum *).*
- II. *Principium formale seu forma corporum consistit in varia combinatione & figura molecularum.*

* 5

III.

**) Tot circa principia corporum Philosophorum opiniones sunt, quot ferme capita & ingenia. Sed mirum! Deus cum mundum condidit, an Philosophorum quispiam adfuit, qui fabricæ fundamenta inspiceret aut clementa tractaret?*

- III. Stupenda est particularum materiæ divisibilitas, quod ex observationibus microscopis, ductilitate auri & particulis odoriferis luculenter elucet.
- IV. In omnibus corporibus tum fluidis tum solidis dantur pori & vix ullum erit, quod non secundum aliquas partes agitetur motu intestino, variaque effluvia transpiret.
- V. Vacuum coacervatum est possibile, licet actu non detur, datur tamen disseminatum.
- VI. Gravitas non est vis corporibus intrinseca & nativa, sed oritur a principio extrinseco, id ipsum de principio motuum elasticorum statuimus.
- VII. Causa motus continuati habetur in complexo ex indifferentia, inertia, absentia impedimentorum extrinsecorum supposita determinatione prima.
- VIII. Gravia quiescunt, dum linea directio-
nis transit per basin in fulcro sustentatam.
- IX. Gravia in descensu per se motum accelerant, in ratione arithmeticâ incipiendo ab unitate progrediendo per numeros impares; in ascensu vero motum retardant, ordine inverso.
- X. Mobile secundum diversas directiones non tamen e diametro oppositas utrisque viribus se accommodat, adeoque viam medium decurrit.

- XI. Corpus horizontaliter aut oblique deorsum projectum præscindendo a medio percurrit curvam parabolicam: oblique sursum projectum integrum parabolam absolvit.
- XII. Mobile, quod gyratur circa aliquod centrum, nititur ab illo recedere, per tangentem in singulis orbitæ punctis.
- XIII. Causa motus reflexi est elaterium corporis aut reflexi aut reflectentis aut utriusque simul.
- XIV. Angulus reflexionis est æqualis angulo incidentiæ.
- XV. Corpus solidum oblique incidens in medium densius motum suum refringit a perpendiculari, ad perpendicularum vero, dum ex medio densiore transit oblique in medium rarius.
- XVI. Causa motus refracti est diversa resistentia mediorum diversis corporis mobilis partibus inæqualiter obstantium.
- XVII. Causa physica æquilibrii ponderum ex eodem jugo suspensorum sive massæ & celeritates sint æquales, sive reciprocent, est momentorum respectivorum æqualitas.
- XVIII. Machinæ, queis utitur mechanica, vel ad vectem vel ad planum inclinatum ferme possunt revocari.
- XIX. Vires respectivæ, quibus mobile per planum inclinatum descendit, sunt ad absolutas, uti altitudo plani ad longitudinem.

XX. Fluida premunt in omnem partem, sequentia componunt ad æquilibrium.

XXI. Fluida homogenea in tubis communicantibus sunt in æquilibrio, si sint ejusdem altitudinis perpendicularis; heterogenea, si fuerint eorum altitudines inverse, ut gravitates specificæ.

XXII. Phænomena Barometri, Antliarum, Hemisphæriorum Magdeburgicorum, marmorum lævigatorum, fontium salientium aliarumque machinarum huc spectantium per pressionem aeris nunc majorem, nunc minorem recte explicari possunt.

Reflexio Critica.

PHYSICAM ad eam, qua hodie resulget, lucem, provexere viri illustrissimi ac rerum philosophicarum peritissimi: GALILEUS, CARTESIUS, NEUTON, qui superstitionæ antiquitatis jugum suis a cervicibus excusserunt, veterum Philosophorum barbas repexuerunt, novisque rerum systematis, legibus, hypothesibus ac parergis doctrinam philosophicam illustrarunt. Utrum vero Philosophia hodie tam exulta, suum jam Tropicum attigerit, divinare nou possum: sic tamen existimo, scientias habere suas periodos, fortasse illa ipsa systemata, quæ tanto cum strepitu crepat genius hujus delicati sæculi, delebit dies, & cum cessa- verint esse nova, forsitan etiam vera esse desinent. Scilicet pälliis philosophicis idem contingit, quod cæteris vestibus, quarum illæ habentur elegantes, ac præ aliis expetuntur, quæ sunt novæ & ad genium sæculi elaboratæ.

PHILO-

PHILOSOPHIA SENSUM SPECIALIS.

Latissimum æque ac jucundissimum hic campum natura aperit, cui decurrente non Philosophi vita, sed societas solum publicis sumptibus coactæ sufficiunt. Totum nimirum universum, cœlum terramque & quæ amplissimo suo finu complectitur, Philosopho coram natura exhibit; partes præcipuae, in quas dispesci solet Physica specialis, hæ fere sunt: **COSMOLOGIA** pertractans de mundo generatim, **ASTROLOGIA** de astris, **STOECHIOLOGIA** de Elementis, **METEOROLOGIA** de Meteoris, **MINERALOGIA** de Lapidibus, **METALLURGIA** de Metallis, **PHYTOLOGIA** de Plantis, **ZOOLOGIA** de animalibus, **ANTHROPOLOGIA** de corpore humano. Ex singulis præcipua ac digniora delibamus.

I. *Corporis humani partes, constitutio, sensus cum externi, tum interni nostram admirationem & studium jure sibi depositum, quæ postulati explicabimus.*

II. *Datur in homine perpetua sanguinis per arterias abeuntis & per venas in cor redeuntis circulatio.*

III. *Sonus primitivus consistit in motu tremulo partium minimarum corporis sonori, orto ex ejusdem corporis percussione, collisione &c.*

IV.

- IV.** Sonus derivativus fit per motum tremulum aeris a partium tremore corporis percussi aut collisi ipsi aeri communicato, & ad aures delato, perque illarum anfractus continuato, atque ibi reconditum auditus organum percellente.
- V.** Lux derivativa in motu vibratorio ætheris, a luce primitiva rectilinee communicato & ad retinam oculi regulariter propagata constituitur.
- VI.** Visionis organum præcipuum est retina.
- VII.** Calor & frigus, odor, sapor explicantur sine accidentibus absolutis.
- VIII.** Color formalis est ipsum lumen, quod ab objecto in oculum reflectitur. Color fundamentalis a magnitudine, figura, textura, tensione & situ particularum ipsum corpus componentium dependet.
- IX.** Plantarum genesis a proprio & specifico semine habetur.
- X.** Semen & nutritionem plantarum formari a plantis, idque sine anima vegetativa veterum defendimus.
- XI.** Systema evolutionis a pluribus hodie commendatur ut comptum ac elegans, nulla tamen est necessitas illud admittendi *).

XII.

*) An omnes jam vulpeculae in prima vulpe latuerint, nulla jam de novo generetur?

XII. Succus, quo nutriuntur plantæ, est humor quidam per terræ viscera diffusus, qui nihil videtur esse aliud, quam aqua permixta & imprægnata particulis heterogeneis præsertim sulphureis & salinis.

XIII. Pro phænomenis Electri explicandis aptior videtur esse hypothesis statuens effluxum & refluxum materiæ electricæ amisum æquilibrium reparare conantis.

XIV. Terræ motus oritur ex subitanea inflammatione materiæ bituminosæ, sulphureæ, nitrosæ in terræ sinu facta.

XV. Magnetis phænomena utcunque explicant, qui statuunt effluvia circa terram & corpora magnetica gyrantia & simul peculiarem corporum magneticorum structuram.

XVI. Aëstus marinus sepulchrum humanæ curiositatis est. Quid tamen hic verosimilius dicendum, interroganti resolvet D. Defendens.

XVII. Fontes originem suam non immediate ducunt ex mari, sed ex pluviis, nivibus resolutis, vaporibusque tum intra, tum extra terram elevatis & alicubi in hydrophyliis congregatis.

XVIII. Cometae sunt sidera mundo coæva, ex se nullius præsaga mali.

XIX.

XIX. Quæ ad mundi artificialem repræsentationem, circulos cœlestes, terraquæ divisionem in plagas cardinales, Zonas, Climata, usum mapparum Geographicarum pertinent, petenti exponemus.

XX. Ab Astrologia hominum fata repetere impium, qualitatem aeris, & tempestatis in annum integrum prædicere vanum est.

XXI. Systema COPERNICANUM sua se simplicitate commendat; TYCHONICO faciet scriptura, utrumque phænomenis satis facit.

XXII. Præter actionem lucis & caloris astrorum in sublunaria influxum alium non agnoscimus.

Reflexio Critica.

Equidem natura finum suum pandit sollicitis rerum scrutatoribus, multaque jucunda & curiosa nostra hæc ætas videt, quæ majores nostri scrutari, at vero assiequi non poterant. Interim in tanta rerum physicarum amplitudine, varietate, copia, complura adhuc sunt, de quibus post longas speculationes & labores egregios nihil exsculpimus, nisi, nos plurima adhuc nescire, ne ignoremus.

PHILO-

PHILOSOPHIA MORUM

Ordine, quo tractari solet, post Philosophiam mentis & sensuum postrema est, dignitate autem prima. Dicitur autem Ethica morum Magistra & disciplina ex rationis lumine dirigens actiones humanas ad honestatem & felicitatem naturalem; ejus proinde munus est, ut regulas morum a natura scriptas interpretetur & sic tironem Philosophum præparet, ut in sublimioribus Scientiis majori tum vitae tum doctrinæ fructu ac commodo versari possit.

I. *Vera hominis felicitas non consistit in ulla creato seu fortunæ, seu corporis, seu animi bono, sed in solo Deo, cuius beata possessio post mortem consequenda revera est finis ultimus hominis.*

II. *Regula morum non est natura rationalis, sed lex Dei æterna, quam conscientia certe paedagogus animæ applicat & veluti in tabula naturali legendam exhibet.*

III. *Peccatum philosophicum *) non datur, aliud est de peccatis Philosophorum.*

IV.

*) Annon merito succenséat Philosophus, quod abortus, qui singitur esse contra solam rationem, non contra Deum, dicitur PECCATUM PHILOSOPHICUM, quasi vero Philosophus solam rationem spectaret, non Deum, cum tamen primaria cura Philosophi esse debeat, nosse Deum & ex fabrica mundi & creaturis veluti ex aperto libro legere Creatorem;

IV. *Datur jus naturæ, idque omnes & filios homines ratione utentes non solum dirigit, sed etiam vere obligat.*

V. *Præcepta juris naturæ prima & generalia nequeunt ab homine rationis compote ignorari.*

VI. *Jus naturæ est immutabile, neque admittit dispensationem aut Epicurianam propriæ talem.*

VII. *Principium sive dictamen juris naturæ constitutivum practicum & fundamentale est præceptum amoris triplicis erga Deum, seipsum & proximum.*

VIII. *Principium cognoscendi adæquatum & legitimum juris naturæ intra naturam est recta ordinatio naturæ rationalis ad finem ultimum: extra naturam sunt perfectiones Dei, præsertim ejus Sapientia & Providentia.*

IX. *Principium socialitatis a PUFFENDORFIO multo studio propugnatum non est adæquatum & pluribus nævis obnoxium.*

X. *Lex etiam humana debitum vestita conditionibus vere obligat in conscientia.*

XI. *Ad valorem legis humanæ necessario requiritur promulgatio, non acceptatio subditorum.*

XII.

XII. An Lex Ecclesiastica universalis debeat pariter in diœcesisibus juxta normam legis civilis promulgari, gravibus in utramque partem a Theologis & Canonistis disceptatur, nobis sufficit promulgatio facta Romæ.

XIII. Lex Evangelica est vera lex, nec præcipit impossibilia, ejus proin præcepta non sunt indigna vincula libertatis.

XIV. Datur Religio, quæ debetur supremo Deo, & causa discordiarum aut tormentum conscientiarum dici nequit.

XV. Religio non est inventum mere politicum a Magistratu politico aut principe, quo subditi in obsequio continerentur.

XVI. Religio naturalis non sufficit homini ad perfectam felicitatem adducendo, hinc Religionis revelatæ necessitatem contra Deistas defendimus.

XVII. Nunquam licet se ipsum occidere.

XVIII. Bellum ex justa causa suscipiendum non est jure naturæ prohibitum.

XIX. Bene autem Duellum privata auctoritate susceptum.

XX. Passionum motus de se mali non sunt.

Reflexio Critica.

E THICA prout hodie in scholis traditur, materiarum apparatu ac ordine digesta est, ut non solum theologiæ, sed jurisprudentiæ etiam ancillatur & utriusque candidatos non moribus solu sed iis etiam elementis prævie imbuat, quæ sublimioribus scientiis multiplici usui esse poterunt. Adhæc disciplina morum sive Ethica verum maxime hodie necessaria est. Si enim tempus nullum, quo obarmare tenellos animos contra invescientem improbitatem oportuit, nostræ hui ætati potissimum hæc macula adhæsit. Quare præpropere agunt, aut suis commodis non inseruent, qui vix haustis Dialecticæ elementis, jam sacra Themidos penetralia uno veluti saltu irruunt & gressum nimis præcipitant. Mirum dictu! primis elementis latinæ linguæ integros annos consecrant, Philosophiam vero intra bimestre absolvunt, ficti jam, facti, nati ac præparati ad omnes scientias, quo vero id fructu, quo commodo rei publicæ, patriæ, parentum, familiæ? Videntur isti currere in stadio litterario, non ut accipiant bravium, sed ut fastigium moliantur ante fundamenta.

